

Personale og visse andre Lønforhold, om hvilke der ikke er truffet Bestemmelse i Loven af 20. Marts 1918, samt enkelte Bestemmelser vedrørende de nærmere Betingelser for Personalets Ansættelse i Statens Skolevæsen. Der er derhos optaget en Bestemmelse, hvorved Reglerne i Lovforslaget under visse Betingelser kan faa Indflydelse paa Tjenestealderberegningen for Lærere ved de alt bestaaende Statsskoler, samt endelig en enkelt Bestemmelse vedrørende Optrækning og Beregning af Skoleafgiften.

Der vil senere blive fremsat Lovforslag om Pensionsforholdene og eventuelt andre Forhold i Henhold til § 5 i Lov af 20. Marts 1918. Med Hensyn til Forslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Da Bestyrerne og Bestyrerinderne ved de Skoler, som Staten overtager, enten ligefrem er ansatte af Ministeriet — dette gælder Bestyrere ved Skoler, hørende til „De forenede Skoler“ — eller dog gennem Eksaminationsmeddelelsen er godkendte af Ministeriet, maa det synes rimeligt, at de ved Statens Overtagelse af Skolerne faar Ansættelse som Rektorer ved disse, dog at Staten ikke bør være pligtig at overtage dem, naar de har naaet saa høj en Alder, at de kan ventes i Løbet af kortere Tid at maatte opgive deres Virksomhed. — Da deres private Ansættelse er sket med Ministeriets Godkendelse, maa det ligeledes findes rimeligt, at deres Lønningsanciennitet regnes fra saadan Ansættelse, idet man dog har ment det rettest, at der ikke gives dem Anciennitet for Bestyreraktivitet før det fyldte 35te Aar, under hvilken Alder praktisk talt neppe nogen ansættes som Rektor i Statsskolen.

Til § 2.

Om end Staten ikke — som med Hensyn til Bestyrerne — har haft nogen Indflydelse med Hensyn til Lærerpersonalets Ansættelse ved de her omtalte Skoler, maa det dog siges, at det fra Ministeriets Side (ligesom fra Kommunernes med Hensyn til Lærerpersonalet ved de Skoler, disse overtager) har været en Forudsætning, at Hovedparten af de Lærere, der er knyttede til de Skoler, Staten nu overtager, skulde overtages sammen med den Skole, som de — for manges Vedkommende i en lang Aarrække — under daarlige økonomiske Vilkaar har arbejdet ved.

Man har derfor foreslaaet, at de, for-

saavidt de overhovedet opfylder de almindelige Betingelser for Ansættelse ved Statsskolerne, skal have fast Ansættelse, naar de kan siges i nogle Aar at have haft deres Hovedvirksomhed ved de overtagne Skolers Overklasser, idet man dog har ment at maatte sætte saavel en Minimums- som en Maksimums-Aldersgrænse. Om de paagældende skal ansættes som Adjunker eller som Mellemskolelærere, afgøres af Ministeriet paa Grundlag af den i § 3 i Lov af 20. Marts 1918 givne Anvisning. Ved Afgørelsen af, om en Lærer skal have Stats- eller kommunal Ansættelse, synes det naturligt at lægge Vægt paa, om han paa Overtagelsestidspunktet i væsentlig Grad er knyttet til de af Staten eller til de af Kommunerne overtagne Skoler.

Til § 3.

At Lærerpersonalet ved de overtagne Skoler ved fast Ansættelse maa have Ret til Lønningsanciennitet efter samme Regler som Lærerpersonalet ved de alt bestaaende Statsskoler, synes selvfølgelig, men det vilde være ubilligt overfor de ældre Lærere at blive staaende ved denne Anciennitetsberegning, og man har derfor foreslaaet, at der alternativt ogsaa kunde lægges en anden Anciennitetsberegning til Grund, nemlig fra de paagældendes Ansættelse med 18 Timers ugentlig Undervisning ved saadanne Skoler eller anerkendte Kursus i Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, der er adgangsberechtige til de 2 statsstøttede Pensionskasser, hvorved medtages dimissionsberettigede højere Almenskoler samt de 3 anerkendte Kursus i Storkøbenhavn.

Naar man har ment, at Tjenestetid ogsaa ved andre højere Skoler end de overtagne bør medregnes, er dette dels ud fra den praktiske Betragtning, at det under Hensyn til, at overmaade mange Lærere har haft deres Timetal delt mellem flere Skoler, vil være af største Vanskelighed at faa dokumenteret, hvor mange Timer de det enkelte Aar har haft ved Skoler, der nu overtages af det offentlige, og hvor mange ved Skoler, der forbliver private, men dernæst synes ogsaa Billighed at tale for, at den Omstændighed, at en eller flere af de Skoler, vedkommende Lærer har virket ved, vælger — uden at han har nogen Indflydelse paa Afgørelsen — at forblive privat, ikke bør komme ham til Skade ved hans Anciennitetsberegning.

For paa den anden Side ikke at give Lønningsanciennitet fra et urimeligt tidligt